

אלא לאכילה⁵⁵, מפני שהוא מוחק⁵⁶.

לד. אותן ספרים שכתוב עליהם אותיות בראשי חודי הדפים - יש אוסרין לפתחן בשבת, משום מוחק. ואף שאינו מתכוין לכך - פסיק רישיה ולא ימות הוא. ויש מתירין, כיון שכתבתן קיימת ואפשר להקריבן בקל והרי הן כמקורבין, ואינו כמוחקן. וכן נוהגין⁵⁷.

לה. המוחק רשמים וצורות - חייב משום תולדת מוחק⁵⁸.

לו. [מכתב שהוא חתום בחותם שיש בו צורה או אותיות - יש איסור בפתיחתו משום מוחק⁵⁹].

משרטט

לז. המשרטט על העור⁶⁰ כשבא לחתכו⁶¹ - הוא מאבות מלאכות, שכן עשו בעורות המשכן כשחתכום⁶².

וכן המשרטט אפילו על הקלף או הנייר כדי לכתוב ביושר - חייב⁶³.

55. שוע"ר ס"ד. שלא במתכוין - אין בכך כלום, כי אין זה

פסיק רישיה.

57. שוע"ר ס"ד.

58. ע"פ שוע"ר ס"י.

והיינו אם מוחק ע"מ לצייר, אבל אם מוחק שלא ע"מ לצייר - פטור אבל אסור מד"ס, וכדלעיל בפנים גבי אותיות.

59. שוע"ר סי' תקיט ס"ו.

60. היינו שמעביר דבר חד על גבי העור

באופו שעושה חריטה בעור.

61. ומשרטטו תחילה כפי מה שהוא רוצה להאריך להרחיב ולקצר החתוך, ואחר כך מעביר הסכין דרך השרטוט (שוע"ר סי"א).

62. שוע"ר סי"א. וראה גם לעיל סי' שיד

לגבי מלאכת מחתך.

63. שוע"ר שם.

55. שוע"ר ס"ד.

כלומר, אפילו אם עושה כן בדרך אכילה ע"י שמכניס לפיו - אסור, כמפורש בדברי רבנו בסי' שמג ס"י "עוגה שכתובים עליה אותיות - אסור לאכלה בשבת". וכן בהמשך שם "לא יתן גדול לתוך פיו של תינוק".

אבל לתינוק מותר לאכול העוגה, שוע"ר סי' שמג ס"י.

56. שוע"ר ס"ד. ומטעם זה אסור לקרוע ניר שכתוב עליו אותיות אף שלא מתכוין למחיקה. וכן מפורש בשוע"ר בסי' תקיט ס"ו. ולכן צריך ליזהר מאד בפתיחת כל מיני שקיות וניירות של מאכלים ומשקאות שלא לקרוע במקום שיש בהן אותיות, ואם תוך כדי הפתיחה נקרעו בכל זאת אותיות